

Locals misteriosos

Enyoro el misteri que envoltava tot allò desconegut en l'època preinternet. Avui, la majoria de dubtes i incerteses es poden resoldre amb quatre clics. Tot i que aquesta font de coneixement de modalitat fàcil també pot generar conspiracions, no hi ha res com les paranoies dels veïns de certes edats, els quals en estar menys immersos en el món digital mantenen alguns misteris vius i això els permet fer volar la imaginació.

Ho he comprovat amb l'obertura d'un local de planta baixa al barri, sense cartell, amb zero visibilitat a l'interior, tot opac i fosc, tan discret que desperta curiositat i sospites. He parlat amb veïns sèniors de la zona per saber les seves hipòtesis sobre quina activitat es fa a l'interior del nou local. L'Antonietta creu tenir la clau: «massa gent entrant i sortint amb ulleres de sol, i diria que hi ha més moviment des del canvi d'hora, amb la foscor. Les meves netes em van fer veure les maleïdes pel·lícules de *Crepuscle* i elles també estan convençudes que aquest local és un refugi de vampirs». El senyor Jeroni, amb un somriure murri, diu saber exactament què és aquest lloc: «una casa de putes de tota la vida. I tant! No en tinc proves, però quasi només hi entren homes. Un dia l'aniré a provar, vull dir a desemmascarar, però abans he d'anar a la farmàcia a buscar unes pastilles...». Alguns veïns de mitjana edat aposten que es tracta d'un *escape room*. Per l'aparent hermetisme del local i perquè en veuen sortir persones amb cara d'haver passat per una experiència intensa. L'Àngels, en canvi, sempre tira pel mateix camí: «Aviat tindrem un disgust. Estic segura que és una mesquita extremista i és evident que fabriquen explosius: fa una olor estranya, de socarrim! Això amb l'Orriols no passaria! Que consti que jo ja us he avisat». La Filomena està convençuda que es tracta d'un club de lectura de filosofia, «allà dins es llegeix Nietzsche i Kant, però amb un ambient molt relaxat». No té dubtes en veure persones sortir-ne

mirant les estrelles i pronunciant frases profundes sobre la vida. El Climent i el Florenci no es refien de ningú, per això porten els bastons amb punta de ferro. El primer creu que l'indret és una seu del CNI per controlar que no hi hagi brots d'independentisme a Manresa. «Però què dius home, passarien més desapercibuts. És clar que és un centre d'espionatge extraterrestre. No havia vist mai gent amb els ulls tan vermells i amb aquesta olor de rèptil», assegura el segon.

Ja n'he tingut prou, de testimonis veïnals. Ara em toca passar a l'acció i entrar al local. Les meves sospites apunten a una associació cannàbica, així que, coneixent-me, entro carregat de brioixeria industrial. Passen deu minuts i surto decebut: resulta ser un oftalmòleg especialitzat en problemes escleròtics. Hauria d'haver resolt el misteri fent una cerca a Internet? No, perquè els misteris estimulen la imaginació.